

LIBRI II. SECTIO I. CAPVT I.

De

*Præparantibus & dige-
rentibus.*

Vt clarius doctrina hæc pateat, repetendum ex methodo medendi est. 1. cacockymiam duo indicare, non sola alterantia, quæ ad frugem reducant eandem, sed & purgantia, quæ educant. 2. purgationem requiri tria: humores ad purgandum indicantes & aptos, vias liberas & naturam seu archeum excretioni illi præsidentem. Inde enim receptâ in scholis medicis sententiâ lenientia viis debentur, digestiua humoribus, purgantia ipsi naturæ stimulandæ ad evacuandum.

Dicuntur **PRÆPARANTIA**, quæcunque apparant & velut præparant humores, ut excerni possint, prodromi purgantium. Dicuntur **DIGESTIVA**, quasi πεπασμὸν præstantia humoribus crudis indispositis; non aliter ac digestione chimicâ sulphura immatura corriguntur, & secretio vtilis ab inutili promouetur; non aliter ac digestiua chirurgis audiunt suppurationem promouentia, Digesti, i. e. exter-machend Sâblein.

Sunt ergò præparantia seu digestiua, quæ alterando vitiosas humorum qualitates illas apparant & præparant eductioni. Indicans primarium est cacockymia, seu humores vitiosi, tum in M. S. contenti, tum in primis viis scatentes, tum denique medio modo se habentes. Adeoque competent morbis humoralibus, quorum minera & fomes non solum alterari, sed & evanescari desiderat. Laboret v. g. quis febri intermittente tertianâ, vel quartanâ, in primis int̄mius hærente *viduare*, vt non solo purgante vel vomitorio expediri, multò minus præcipitan- tibus subigi possit, opus est præparantibus, quæ aptent peregrinam illam qualitatem humoris. Sic & in arthriticis, hypo- chon-

chondriacis, i^tericis, aliisque id valet. Neque etiam in infimo ventre tantum consistentibus morbis debentur, sed & in supremo & medio, licet paulò remotius & mediatè ibi magis agant, solum item nihilominus generalem sustinente infimo isto. Quin ne hoc loco consistentes humores æquè obsecundant medicamentis, incidendi & corrigendi, licet facilius tunc succedat, effectus, modò non fermentum glandulis mesentericis & intestinalibus altius inhæreat.

Testatur vero experientia id necessarium esse omnino, cum (1.) non promiscuè profint purgantia vel exhibenda sint. Accidit id non solum empiricis, non solum vulgo, sed & medicis ipsis, vt generosa quoque emetica & purgantia non tollant morbum, vel saltim non tam benè, imò toto die, vt non purgent omnino. Hinc quæ longo tempore sunt congesta, non tam promptè breui morâ expediri amant, vt rò per ~~h~~ purgare non solum partitas vices notet medicamenti sèpè, verum quoque partitas cum alterantibus, vt v. g. in hydrope consultum est per aliquot dies vti præparantibus seu aperientibus, hinc purgante, hinc iterum illis, vt quod apertum & digestum aptumue ad exundum redditum, educatur, quod verò educi omne non potuit, ulterius corrigatur & alteretur.

Testatur eadem (2.) non omnes humores æquè facile purgari, alias fixos, alias acotosos, immorigeros & rebelles, vnde tanto magis archéo resistunt. Qui ergò stimulo egent, monentur hoc ipso, & tolluntur impedimenta, vt excuti queant; qui freno, alterari & ipsi quandoque gestiunt. Hoc cum mirum videri possit, præparantia quoque esse incrassantia aliquando, tenendum est, innui aptitudinem præstandam & respiciendam naturæ. Fieri enim non rarò potest, vt intempestivo stimulo præbito non, ~~oīa dē kaθápeāt̄~~, educantur, nec cum ~~u~~ hinc eveniat purgatio.

Non differunt præparantia ab alterantibus, sed sunt ipsissima illa, solum modificata, quod alterent non tam absolute, vt actionem suam absoluant solâ alteratione, quam respectiuè relata

lata ad purgantia, quibus viam apparant. Hoc si nouerimus, clavem habebimus genuinam veræ doctrinæ & materiae præparantium. Et patet hinc ex dictis, euacuantia & alterantia mutuas sibi præstare operas, & esse velut relata quædam medica, in morbis, ut non alteremus solum, nisi purgata fuerit materia morbifica, nec purgemus solum, citra præparantia & alterantia, euacuandam, seu quæ post purgationem eo adhuc eget, donec edometur.

Fundamentum & ratio agendi eorundem consistit in contrarietate. Ut enim quicunque humor non est aptus ad fluendum, ille neque aptus est ad purgandum; sic ut aptus fiat contrariis perficiendum est, quod exemplo specialium præparantium clarissim erit. Neque ipsi chimici præparandi has regulas aspernantur, nisi quod vniuersalia præparantia in medium adduxerint, quibus tanquam breuiori methodo satisfieri indicationibus possit; cum contrà ea Galenici in excessu ferè peccauerint, & seorsim quasi ab ipsis alterantibus præparantia stabiluerint, quod medici superioribus seculis apprimè fecerunt, & hodienum quoque faciunt nonnulli.

Et illa tamen ratio subministravit occasionem cogitandi nobis, an locum habere possit diuisio inter præparantia vniuersalia & particularia. Posuere, vt diximus, chimici tria vniuersalia digestiua, singula, si ortum species & basin, Tartarea, ; ♡rum Olatum, cremorem seu crystallos ♡ri & misturam simplicem. Contrà ea insurgunt alii, assertum negantes, eò quod ut corporum constitutio & materia peccans variet in substantiâ & qualitatibus, ita etiam diuersa requirat præparantia. Et in specie ♡rum Olatum, adde nec reliqua conuenire fiscis intemperiebus, cum ibi potius sit humectandum. Optimum fuerit nec hyperbolicis illis laudibus chimicorum moueri æquè, neque tamdimittere & negligere naturam rerum. Hinc vniuersalia digestiua assuruimus & concedimus dari latiori paulò sensu, quæ motui humorum promouendo conueniunt, quæ polychresta sunt, & maximè infimi ventris cruditatibus debita, aperientia & in ordinem redigentia humores.

Ee

Parti

Particularia vero seu specifica audiunt, quæ huic illi visceri debentur, ut in affectibus soporosis, melancholiâ, vertigine, cephalica; in mensium obstructione martialia, (quæ ipsa quoque in suo modo vniuersalibus adnumerari possunt,) & uterina, in inappetentiâ, stomachica, in febribus intermittentibus bili detergenda & alteranda apta. Imò ex hypothesi concessâ, præparantia esse alterantia, hoc ipsum liquet; siquidem & alterantia alia sunt communia, alia specifica.

Finis præparantium secundarius est vias simul respicere, ut primarius humores, adeoque duplex, vias & humores simul respicere. Optima hinc sunt deteraria, aperentia, vnde cum purgantibus præmittantur, etiam illud addi potest, esse eadem vel maioris vel minoris apparatus; maioris, quæ morbo auertendo, minoris, quæ purgando saltim debentur, citra morbi intuitum.

Cumque hoc præsent, facile efficitur illa cumprimis esse præparantia, quæ aperiendo humectant, & fluxiles reddunt humores, humida, aquæ, diluentia. Ita v. g. præparantia febri-fuga diebus intermediis danda optima sunt infusa & tincturæ liquidæ, eamque solemus obseruare methodum, ut in tempus extra & ante paroxysmum curationem diuidamus, extra paroxysmum optima sunt dicta, repetendo etiam ipsa purgantia hinc, donec bilis satis fuerit domita. Idem & de mensium obstructione & aliis valet; considerari tamen etiam simul morbi & subiecta par est. In humidioribus, cacheoticis, hydropticis, etiam sicciora conueniunt, non tamen sine vehiculo sufficiunt; in siccioribus humida.

Licet vero communiter duplarem hanc formam digestiōrum elegerint practici, siruporum & aquarum, de quo verba, *Hasfurti l. c.* sunt hæc: Exhibitentur digestiæ medicinæ dupliciti formâ, scilicet siruporum & aquarum, vnde & plura talia exempla hinc inde occurrunt; illud tamen non tam vniuersale vel perpetuum est, imò nec necessarium sed præstat efficaciora chimica simul miscere.

Vsus itaque præparantium est adiaphorus, seu indifferens, modo

modò locum habent absolutè, modò necessaria sunt secundum quid, modò omitti possunt. Absolutè necessarius est in morbis lentis, chronicis, asthmate, v. g. & febribus intermittentibus, maximè quartanis; non in febribus acutis & malignis. Non quod non alterandum sit in illâ notoriâ intemperie, sed quod non alteranda materia, quæ expurgari debet. Verbo, in intemperie cum materiâ, crudâ, indigestâ, sensu debito, expurgandâ.

Specialia præparantia, pro ratione humorum dividi solita, si attendamus, non alia quidem sunt quoad materiam, quam haec tenus exposita, nominanda tamen quoad applicationem & usum specialius. Quoad bilem itaque utrum, quatenus crassitie & tenuitate peccat, sua quoque postulet remedia, modò in crassantia, modò attenuantia; ita tamen potissimum dicuntur bilem, seu cacochemiam biliosam præparare, quæ sulphur alcalinum eiusdem, adeoque acre, mobile, feruidum domant & fermentatiuum, unde tam in quantitate, cui debentur chaloga, quam consistentiâ quoque eadem hinc melius corrigi potest.

Dicuntur illa & sunt ab effectu refrigerantia & temperantia, singula suo modulo agendi, aqua v. g. diluendo & humectando; acidula obtundendo, subamaricantia referando & abstergendo; unde potissimum hoc spectant hepatica frigida, impensis simul subadstringendo roborantia.

Conueniunt in quouis bilis dicto excessu, febribus intermittentibus & continuis seorsim, ut & suo respectu, i. cetero, siti immodicâ, ardore ventriculi φλογώσει, guttâ rosaceâ, vigiliis, scabie & similibus.

Sin viscedine, glutinositate, tenacitate & concretione chylus serumve peccet, huic vitio debentur fluxilitatem ipsis fœrantia, aperientia salsa, aqua, incidentia acida, amara, acria, aromaticâ, mixta, & concretionem impedientia; utrobique respiciendo simul ad prædominium salis adiuncti acidi vel salii. Profunt in cachexiâ, cruditatibus, febribus quotidianis, epilepsia, catarrhis, asthmate, lue venereâ, fluore albo.

Sin denique acidum fixum, ponticum, acerbum & austrum, vel cum bile confermentatum corrigendum sit, præstant id acido, quieti & fixitati contraria, v.g. inuertentia volatilia, quæ sale volatili aromatico vel vrinoso pollent, ut antiscorbutica; Deinde & saturantia fixa, in primis martialia. Tertiò aperientia splenetica & hepatica alia, cum primis aqua, humores adustos diluentia, salina, aliaque.

Prosum hæc in affectu hypochondriaco, scorbutico, obstructionibus, deliriis, maniâ, melancholiâ simplici & hypochondriacâ, cancro, elephantiasi, scabie siccâ, ferinâ & eius farinæ reliquis.

Communia biliosis ἐργασμοῖς patientibus & acidis melancholicis præsidia sunt opiate, & acrimoniam pro re natâ refrenantia alia.

Quod serum spectat, verum quidem est, educi purgantibus posse solâ quantitate peccans, id ipsum tamen potissimum valet de infimo ventre & cœteris paribus; habet verò itidem exceptionem, in specie in affectibus pectoris. Si serum peccans tuissim catarrhosque excitet, non facile purgans dare solemus, prius, quam cocta & maturata probè fuerit materia. Par ratio est affectuum oculorum, ophthalmia, imminentis suffusionis & similium.

LIBRI II. SECTIO II. CAPVT I.

De Lenientibus.

LENIENTIA dicuntur tum ratione actionis, lenis, blandæ & suauis, tum quoque partis, nempè alui, quæ aluum leniter expediunt, quam in omni morbo apertam esse convenit; unde cum huic fini optimè prospiciant, & primas vias sine molestiâ, sine turbatione, liberent, insignissimum habent usum.

Et